

10 / KATECHÉZA

PRÍPRAVA NA PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE (3)

Desatoro Božích prikázaní (1. časť)

V NAŠEJ PRÍPRAVE NA SLÁVNOSŤ PRVÉHO SVÄTÉHO PRIJÍMANIA SME PRIŠLI K VEĽMI DÔLEŽITÉMU BODU – K DESATORU BOŽÍCH PRIKÁZANÍ. BUDEME SA IM VENOVAŤ V DVOCH ČASTIACH ZA SEBOU A TÁTO PRVÁ BUDE VENOVANÁ PRVÝM PIATIM BOŽÍM PRIKÁZOM

DAŤ ČI NEDAŤ PREDNOŠŤ

Peter leží už týždeň so zlomenou nohou. Čo sa stalo? Dostal nový bicykel a chcel pred kamarátmi predviesť jeho rýchlosť aj pevnosť. Machroval, a nemohlo to ani inak skončiť. Pád bol naozaj veľmi škaredý.

Peter dal prednosť svojej pýche pred bezpečnosťou. Je teraz šťastný?

Renáta sa dostala pred celou triedou do veľkej hanby. Prečo?

Dala prednosť zlej túžbe pred priateľstvom s Petrou. Ukradla jej peniaze a prišli jej na to. Je Renáta šťastná?

Tieto krátke príbehy rozprávajú o tom, čo sa stane, ak dávame prednosť svojim zlým túžbam. Dopĺňa na to telo (u Petra), duša (u Renáty).

I. Ja som Pán, tvoj Boh. Nebudeš mať okrem mňa iných bohov, ktorým by si sa klaňal.

Prvý Boží prikáz zakazuje klaňať sa falošným bohom. Klaňať sa znamená dávať prednosť, čiže dávať na prvé miesto, zbožňovať. Ak ľudia dávajú na prvé miesto autá, peniaze, šaty alebo pôžitky, hovoríme, že sa im „klaňajú“, že si z nich robia bohov.

REČ – NÁSTROJ SRDCA I HLAVY

Pani učiteľka už dávnejšie spozorovala, že Lenka býva často smutná. Márne sa snažila zistiť, čo je toho príčinou. Lenka nechcela prezradiť svoje boľavé tajomstvo. Keď na hodine matematiky písala pani učiteľka na tabuľu, zbadala, ako odkiaľsi dopadol pred tabuľu lístok. Zodvihla ho a začala nahlas čítať: „Všimla si si, ako je dnes zase naša ‚Podkoliienka‘ oblečená?“ Celá trieda vybuchla do hlasného smiechu. Pani učiteľka hneď vedela, že ide o Lenku. Bolo jej jasné, prečo je často smutná a utiahnutá. Spolužiaci si z nej, ako aj z jej mena robia posmech. Pretože práve začala veľká prestávka, poslala pani učiteľka Lenku prechádzať sa a s ostatnými si pohovorila. Nevieme, ako vyze-

Tabuľa zákona, ktorý dal Boh Mojžišovi na vrchu Sínaj.

ral rozhovor, no výsledok bol krásny. O niekoľko dní spolužiačka Eva zagratulovala Lenke k jej meninám a spolužiaci spolu s pani učiteľkou jej zaspievali pieseň.

Príbeh rozpráva o tom, ako veľmi môžeme druhého raniť slovami, a to najmä vtedy, keď zosmiešňujeme jeho meno. Teraz vieš lepšie pochopiť, prečo nám dal Pán Boh aj druhý prikáz.

II. Nevezmeš Božie meno nadarmo.

Druhý Boží prikáz upozorňuje na to, že robiť si posmech z mena Pána Boha znamená robiť si posmech z neho samého.

SVIATOČNÝ DEŇ

Stano a jeho spolužiaci sa veľmi tešili na blížiacu sa Veľkú noc. S radosťou prijali návrh pani katechétky rozprávať sa o tejto téme. Opýtala sa ich: „Prečo sa tešíte na Veľkú noc?“ Odpovede boli rôzne:

– Ja sa teším, že budeme opäť všetci spolu.

– Ja sa teším na hostinu a na mnohé veľkonočné sladkosti.

– Ja sa teším na oblievačku.

Stano pozorne počúval. Aj on sa teší na spomínané veci. Ale pretože

miništruje, Veľká noc je pre neho ešte niečím iným.

– Ja sa teším na svätú omšu v sobotu v noci. Na chvíľu, keď náš pán farár zaspieva: „Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych.“ Budem môcť z celej sily zvoniť. Mám rád túto chvíľu.

Príbeh hovorí o tom, čo všetko patrí k sviatočným dňom. Sviatky majú rady nielen deti, ale aj Pán Boh. Preto nám dal tretí prikáz.

III. Pamätaj, že máš svätiť sviatočné dni.

Tretí Boží prikáz nás učí pamätať na sviatočné dni. Okrem sviatkov, akými sú Vianoce, Veľká noc, je pre nás kresťanov sviatočným dňom aj každá nedeľa.

Každú nedeľu by sme mali prežívať sviatočne. Mali by sme odpocívať, nie pracovať či nakupovať. Keby sme však zostali iba pri tom, chýbalo by niečo veľmi, veľmi dôležité. Účasť na svätej omši. Ani jedna nedeľa by nemala byť bez nej.

Boh, náš Otec, chce, aby sme aj spolu s ním tvorili každú nedeľu jednu rodinu.

MAMA A OTEC

„Otec, môžeš prepnúť program? Chcem pozerať hokej.“ Otec prepne program, no nepočuje žiadne „ďakujem“.

„Mama, potrebujem červené tričko, a nemôžem ho nájsť.“ Mama vstane a prinesie svojmu synovi tričko. On ho zoberie a bez slova odíde.

Slovko „ďakujem“ v týchto prípadoch znamená uvedomiť si a oceniť, čo pre nás druhý robí. Často by toto čarovné slovko malo znieť práve v rodine. Pán Boh to veľmi dobre vie, preto nám dal aj štvrtý prikáz.

IV. Cti svojho otca a svoju matku.

Vo štvrtom Božom prikaze nás Pán Boh nabáda, aby sme si ctili a milovali svojich rodičov, a to nie iba ďakovaním. Ako existuje množstvo prejavov ich lásky k nám, tak by malo existovať aj veľa prejavov úcty k nim.

ŽIVOT JE NÁDHERNÝ DAR

Števo je žiakom 3. B. Je veľmi usilovný. Rád sa učí. Von nejde skôr, pokiaľ si nenapíše úlohy. Možno aj preto ho chlapci nemajú radi. Lenže on by sa s nimi rád kamarátil. No chlapci majú svoju partiu a nevpustia hocikoho len tak ľahko medzi seba. Keď Števo prejavil túžbu skamaratiť sa s nimi, zahlásil šéf skupiny Vinco: „Dobre, ale musíš najskôr urobiť skúšku odvahy.“ Tá spočívala vo vyšplhaní sa na vysoký strom. Partia sa stretla v určený čas. Vinco vybral strom a skúška sa začala. Števo mal naozaj strach. Začal pomaly liezť a chlapci kričali: „Vyššie, ešte vyššie.“ Števo sa začala točiť hlava, ale oni neprestávali kričať: „Ešte, ešte.“ A vtedy sa to stalo. Konár bol slabý a Števa neutržal. Zlomil sa a nasledoval prudký pád. Števo zostal ležať nehybne na zemi. Jeden z chlapcov bežal rýchlo po pomoc. Sanitka odviezla Števa do nemocnice, kde musel zostať týždeň. Avšak zlomená ruka i noha sa budú liečiť minimálne dva mesiace.

Najkrajší dar, ktorý sme dostali, je dar života. Tento príbeh nám rozpráva o deťoch, ktoré hazardovali s týmto darom. Nie každému človeku záleží na živote a zdraví. Pán Boh to vie, preto nám dal piaty prikáz.

V. Nezabiješ.

Tento prikáz nás vedie k tomu, aby sme chránili svoj život, ako aj život druhých. Vedie nás k tomu, aby sme neohrozovali vlastné zdravie ani zdravie iných. Učí nás chrániť aj prírodu a prostredie, v ktorom žijeme.

Pracovný list si môžete stiahnuť z našich internetových stránok. O téme Desatora sa môžete dozvedieť viac vo videu pátra Pavla Trga, SJ, na našom webe.